

Hvar som lag uppå hemorten ianter,
 Der föräldrar och skögon lag har,
 Sag besinnar, emot deras vilja
 Sag rest bort och olyckig war.
 Detta för sag med tiden betala,
 Då at andra en tjenare lag är
 Sag gif ut till att werlden ersara,
 Dennes salffhet lag nu kanna sår.
 Dwellen fundar och solen går neber,
 Och mitt nöje flutur i dag;
 Aldrig fundar för mig eller eders
 Någon säll eller nöjsamner dag.
 Då sälla wännen sag för allid skall sarna
 Och med sorgen sag ensam bli gvar.
 Gde må du bod tro att lag förler
 Mig till döds, sårkan gungst lag ej sår,
 Ty nog tiden, som allt förbölser,
 Ståll wäl od sårert lilla minna sår.



S min ungdom det roar mig att sjunga,
 Gastån sorgen till hjertat mig går,
 Och den blomstrande ungdom förkunna,
 Hur' det werldsliga nöjet förgår.

Nu den blomstrande tid är framsluten,
 Liffom wattnet uti forsande ström.
 Mina år och mina ungdomsdagar
 Hafwa flytt som en tanke — en dröm.

Redan hafwer du mig öfvergiftit,
Redan hafwer du mig bortglömt,
Ingen wån dig dock werlden kan gifwa,
Som dig nå'nfin kan älsta så ömt.

1. Der de på nu man hand gingo i skog,
 2. Blodde endår, att beutaf lefva;
 3. Måbågslut sebar på tusnan man tog.
 4. Enar litwal böljode Eva att sinna
 5. Örgena och träffiga lustgårdens döt,
 6. Konstig och nådfull ar hvar och en kvinna,
 7. Och så, gundad, ar det och med en fort.
 8. Gade blott Adam lät sig till att syna,
 9. Dito förhan till att röta cigarr,
 10. Eva till har som en Glasten att syna,
 11. Kanste man glömt för momangen att snar;
 12. Men att så der gå och suga på tappan,
 13. Tillamobespårne profvar minn till,
 14. Gode glöjde bod den driffiga slappen,
 15. Engeln gaf till ett trosaf svaral.

Eva först fann det, som aldrasförst sträfwat
Efter det äpple som Belzebus gaf.
Netto fann Adam detsamma som Eva:
Snart de från Eden begåfwo sig af.
Öfwer stakettet med benen de flöde
In uppå tårdalens törnströdda stig.
Han tämde stutar och ljunghedar plöjde,
Hon sydde lakan åt Adam och sig.

En bredde håstplåster, en gjorde piller,
En blef mösmakare, gick i kaffett,
En satt för wargarne gropar och giller,
En fick peruk för att skaffa en rått.
En fick en spira, att slå folk i nacken,
En fick en spade, att mylla op ner,
En åt gardister skar klappar i backen,
En gjorde muggar och krukor af ler.